



Boekenweekend Hamme 2018: een programma om U tegen te zeggen

ZATERDAG 20 OKTOBER

Daniel Billiet (14u30-15u15)

Hij leerde zijn volk de dichtkunst te omarmen. Het is een uitspraak die van toepassing zou kunnen zijn op Daniel Billiet. Al jaren wakkert hij immers bij de jeugd het enthousiasme aan voor het beleven van poëzie. En de jeugd heeft de toekomst. Dat is geweten. Zolang er mensen zijn als Daniel Billiet hoeven we dus niet te vrezen dat de populariteit van deze edelste vorm van literatuur zou tanen. En dus mag het geen toeval heten dat we Daniel hebben gevraagd om de poëzieprijzen uit te reiken aan de Hamse jeugd.

Daarna mag hij ook plaatsnemen op onze sofa voor een gesprek over het eigen werk. De lijst publicaties is inmiddels indrukwekkend lang, waarbij meteen dient opgemerkt te worden dat in zijn geval de kwaliteit niet lijdt onder die kwantiteit. Hij schrijft zowel poëzie voor volwassenen als jongeren. Of zoals hij het zelf omschrijft op zijn webpagina: "Ik schrijf voor hedendaagse jongeren van 13 tot 133 jaar." Dat laatste doet ons vermoeden dat hij ook een lezerspubliek heeft in Okinawa (*). Enfin, het zou ons niet eens verbazen. Sla voor één keer uw middagdutje over, zodat u op tijd aanwezig kan zijn voor deze grote mijnheer.

(*) Japans eiland dat gekend staat omwille van zijn vele honderdjarigen.

Do van Ranst (15u30-16u15)

Enkel Do van Ranst was te gast op alle vorige edities van het Boekenweekend. En dat is dit jaar niet anders. Of wat dacht u? Hij schreef al zoveel kinder- en jeugdboeken en won al zoveel literaire prijzen dat zelfs Wikipedia het allemaal niet meer bijhoudt. Wij wel natuurlijk, want we hebben van nature een boon voor schrijvers van hier. Al dienen we eerlijkheidshalve te vermelden dat hij in Dendermonde werd geboren.

Zijn recentste boek, geschikt voor een leeftijd vanaf 13 jaar, verscheen in mei en kreeg als titel *Dagboek van een Chihuahua*. Dit hondje met zwart-witte lange haren observeert met de nodige verbazing de wereld om zich heen en tracht er middels notities in zijn dagboek – ja, het is fictie – enige vat op te krijgen. Dat dit diertje van de auteur de naam Hufter meekreeg, doet ons vermoeden dat het niet echt om een autobiografisch verhaal gaat. Niettemin alweer een fantastisch boek dat niet alleen tot uw verbeelding zal spreken, maar u tevens zal beroeren. Want we twijfelen er niet aan dat u stiekem graag de boeken van uw kinderen leest. Toch als die van de hand van Do zijn.

De Jeugd van Hamme neemt het woord (16u30-17u15)

Dat de jeugd van tegenwoordig niet even creatief zou zijn als u in uw jonge jaren en enkel nog versuft naar flikkerende schermpjes zou zitten staren is een vooroordeel dat we met dit onderdeel van het Boekenweekend eens en voor altijd uit de wereld willen helpen. Sterker nog, niet wij zullen dit doen, *zij* zullen dit doen. Vijftien scholieren uit Hamme werden immers uitverkoren om van 13u tot 16u een workshop 'rappen' te volgen. En moedig als ze zijn, zullen ze het resultaat hiervan een half uurtje later op het podium presenteren.

Tussendoor krijgt u van ons natuurlijk ook nog enige duiding bij het fenomeen hip hop, waarbij interessante vragen aan bod zullen komen zoals: hoe verhouden rapteksten zich tot poëzie? Welke kwaliteiten dient een goede rapper te hebben? En is Jay-Z dan de Petrarca van de 21^{ste} eeuw?

Wat zondermeer vaststaat is dat rap de taal van de straat is. En voor één keertje liggen die straten niet in Compton of The Bronx, maar gewoon hier om de hoek in Hamme. Nadien zal u er met andere ogen naartoe kijken. Yo mothaf*****s!

Lectrr (17u30-18u15)

Politici en dorpsfilosofen nemen al eens het begrip sociale gelijkheid in de mond. Maar laat ons eerlijk wezen, ook talenten zijn niet eerlijk verdeeld. Steven Degryse, u kent hem wellicht beter onder zijn pseudoniem Lectrr, is zo iemand die eigenlijk behept is met een teveel aan talent. En hij heeft het bovendien niet bepaald angstvallig weggestopt. Noem een krant of tijdschrift, binnen- of buitenland en de kans is groot dat hij er heeft ingestaan met één van zijn cartoons of stripreeksen. "Sinds 2004 publiceert hij in het Frans, Engels (onder andere in het Verenigd Koninkrijk, maar ook in verschillende Amerikaanse kranten), Duits, Hongaars, Zweeds, Noors, Afrikaans en Turks", wordt er gemeld op zijn Wikipedia pagina. En terwijl u dit leest, zijn er wellicht alweer een paar talen bijgekomen. Daarnaast schrijft hij ook columns en korte verhalen, was zijn stem tijdlang te horen op de Gentse stadradio Urgent.fm, heeft hij zijn eigen t-shirt lijn en ontwerpt hij t-shirts en kinderkledij voor Greenpeace. Muziekfanaten zullen u dan weer kunnen vertellen dat hij ook voor het hippe platenlabel Ninja Tune in de weer is. En als u al eens een theater binnenstapt, heeft u hem misschien al aan het werk gezien als stand-up comedian. Tot overmaat van ramp voor ons ego is hij in al deze dingen ook nog eens jaloersmakend goed. Op het Boekenweekend willen we hem vooral aan de tand voelen over de Red Rider, het hippe vervolg op de Rode Ridder, het stripverhaal dat onze grauwe jeugd jaren toch nog enig kleur gaf. Et tot slot zullen we hem langs onze neus weg de vraag voorschotelen of hij goed kan koken. Misschien dat we dan toch nog iets kunnen aanvinken waar hij minder talent voor heeft. Het zal ons benieuwen.

Stedho (17u30-18u15)

Lang heeft hij volgens ons niet gezocht naar een pseudoniem, want Stedho staat gewoon voor Steven Dhondt. Het grote talent van Stedho zit hem dan ook niet in het neerpennen van mooie woorden. Neen, dit is een man die met beelden verhalen vertelt. Geen toeval dus, dat zijn solodebuut *Ooievarken* een tekstloos beeldverhaal was. Die kunst, het feilloos neerzetten van sprekende beelden, werd door jeugdauteur Marc de Bel al opgemerkt toen Stedho amper 9 jaar oud was. Kleine Steven zat immers bij hem in de klas. En veel anders viel er blijkbaar op de schoolbanken toch niet te beleven. Maar zoals dat gaat, Stedho ging eerst nog architectuur studeren, waarna finaal bleek dat zijn grote liefde toch

het stripverhaal is. Eind goed, al goed dus. Er staan al genoeg huizen in Vlaanderen. En een sterke strip is altijd meegenomen. En dat is de *Red Rider*, één van zijn laatste wapenfeiten, zeker. Al vermoeden we dat het voor de fans van de oude *De Rode Ridder* strips wellicht toch even slikken was. Plots is de Rode Ridder een Irak-veteraan die ronddwaalt in de Amerikaanse Midwest en zich verplaatst op een milieuvriendelijke motor. Niettemin zeggen ook wij: geslaagde adaptatie.

Kirstin Vanlierde (18u30-19u15)

Haar naam intikkend op Google, is de eerste zin die we te lezen krijgen: "Ik voel me opengaan als een deur waar de wind doorheen mag..." Kijk, dat noemen we nu met de deur in huis vallen. Het wereldwijde web leert ons verder dat ze als kind reeds graag verhalen verzong, maar die zelden afwerkte. Dat lukte beter eens ze een opleiding tot germaniste achter de kiezen had en les begon te geven. Inmiddels publiceerde ze een aantal meer dan voortreffelijke boeken voor adolescenten en mogen we deze auteur uit Hamme gerust een vast waarde noemen. Wat wij verder fascinerend vonden, is dat ze op de foto's op haar website steevast onscherp staat. Komt dit omdat ze nooit stil zit? Heeft haar man een wat onvaste hand? Of is er iets meer mysterieus aan de hand? Wij hopen in elk geval via een doortastend diepte-interview dat beeld voor u wat scherper te krijgen.

Haar laatste wapenfeit is *Stroom*, geen graphic novel, maar een graphic poem. Ze maakte dit boek samen met tekenaar Jurgen Walschot. En laat dat nu net de man zijn die we uitnodigden om naast haar op onze sofa plaats te nemen.

Jurgen Walschot (18u30-19u15)

We zijn niet snel onder de indruk, maar voor *Zaailingen* – een samenwerking tussen schrijfster Kirstin Vanlierde en tekenaar Jurgen Walschot - nemen we toch met veel eerbied ons petje af. Op hun respectievelijke websites omschrijven ze *Zaailingen* als creatieve scheuten, waarbij ze mekaar afwisselend uitdagen. Zij schrijft bij zijn beelden en hij tekent bij haar woorden. En dat levert heel fraaie resultaten op waarbij het geheel telkens meer wordt dan de som der delen. Dat uit deze samenwerking recent een bijzonder mooi boekje voortkwam (*Stroom*), kunnen we niet anders dan toejuichen.

Jurgen Walschot, die aan Sint-Lucas een opleiding tot grafisch vormgever volgde, had vooraleer hij Kirstin Vanlierde tegen het lijf liep trouwens al een portfolio om u tegen te zeggen. Niet alleen tekende hij voor de illustratie en vormgeving van heel wat kinder- en jeugdboeken, evengoed is hij verantwoordelijk voor de lay-out en covers van tal van romans, dichtbundels en wetenschappelijke werken. Bovendien kan je deze man niet zomaar vastpinnen op één stijl. Ook wat dat betreft, veelzijdigheid troef.

Hamse auteurs aan het woord (19u30-20u30)

Je zou je kunnen afvragen wat er in Hamme in het water zit. Niet alleen is er - zoals algemeen geweten - een grote dichtheid aan cafés, ook telt deze gemeente een uitzonderlijk aantal personen die zich schrijver of dichter mogen noemen. Of dacht u soms dat het toeval is dat er hier zo'n fantastisch literair weekend wortel schoot en vruchten draagt? Kan men spreken van een Hamse school? Is er een verband tussen het aantal cafés en het aantal schrijvers? En loopt al dat woekerend talent elkaar niet constant voor de voeten? Het zijn zomaar enkele vragen die Do van Ranst als moderator van dienst zou kunnen stellen aan zijn collega Hammenaren. Iemand kreeg immers het fantastische idee om een

aantal Hamse auteurs, die allen het afgelopen jaar een boek uitbrachten, samen te brengen op het podium. Hem kennende zal hij echter niets doen met onze suggesties en heel andere vragen uit zijn eigenzinnige mouw schudden. Niet getreurd echter, als iemand ons enig inzicht kan verschaffen waarom zoveel mensen hier graag naar de pen grijpen, dan is hij het wel.

Zullen aantreden op het podium: **Milly Ysewijn, Christina Guirlande, Staf De Wilde, Anne Baets, dichterscollectief Zinspiratie en Harry Van Rooyen.**

Filthy Horse (20u30- ...)

Een gekregen paard kijkt men niet in de bek. Maar dit vuilgebekte paard is een meer dan leuk cadeautje voor alle bezoekers van het Boekenweekend. Hier gaat u van genieten en wie weet uitgebreid de beentjes bij strekken. Naar eigen zeggen spelen ze folknummers met een rockjasje en rocknummers met een folkrandje. Maar wat ze vooral doen is de boel flink opzweepen. En dat mag ook wel eens na een ganse dag over boeken gebogen zitten. Recht dus je rug en zet bij wijze van opwarming alvast een Belgisch biertje aan je lippen. Want ook daar houden deze mannen van. Niet voor niets heet één van hun songs *Story of a Belgian Ale*. Zorg dat u het nog kunt navertellen.

ZONDAG 21 OKTOBER

Jan Pauwels (14u-14u45)

Van opleiding is Jan Pauwels germanist en doctor in de filologie. Iets wat hem wellicht goed van pas komt als woordvoerder van minister Joke Schauvliege. Daarnaast is hij ook nog eens medewerker aan de Koninklijke Bibliotheek. Dit alles zou hem op zich al tot een boeiende gast kunnen maken, maar over al deze zaken zal het gesprek op het Boekenweekend nauwelijks gaan. Wel over seks, intriges en conflicten in het klooster Maria Troon in Dendermonde. Vrij uniek aan dit klooster was dat in de 17^{de} eeuw nonnetjes en paters er onder een zelfde dak huisden en er zich ook met andere dingen onledig hielden dan het loven van de Heer. Hun dossier belandde zelfs tot op het salontafeltje van de paus. Dit alles prikkelde behoorlijk de fantasie van Jan Pauwels. En wellicht nu ook de uwe. Maar in tegenstelling tot u schreef hij er met *De gekroonde hoofden* een boeiende op ware feiten gebaseerde historische roman over.

Jan Pauwels zal op het podium van het Boekenweekend met niemand minder dan de erudiete burgervader van Dendermonde, te weten **Piet Buyse**, in gesprek treden over deze roman. Tenminste als deze laatste al wat bekomen is van de verkiezingen het voorafgaande weekend. En voor nog meer couleur locale zal **Eddy Flecijn** zorgen, die tot ons aller genot enkele variaties op het Ros Beiaardlied ten gehore zal brengen.

Jo Claes (15u-15u30)

Toen in 1985 de verhalenbundel *De stenen toren* verscheen, won Jo Claes daarmee onmiddellijk de prijs voor het beste debuut. Sindsdien heeft hij een behoorlijk stevig oeuvre bij elkaar geschreven en volgden nog prijzen, waaronder de Hercule Poirotprijs in 2017. De boeken van Jo Claes spannend noemen is een understatement. Toch heeft hij niet graag dat men hem een thrillerauteur noemt. Liever heeft hij het zelf over zijn misdaadromans. Het gaat in de boeken van Jo Claes immers niet louter om een tot nagelbijten aanzettende plot – al is ook die voorhanden in zijn verhalen – maar vooral om de

karaktertekening en de ontwikkeling van zijn personages, die hij een grote mate van psychologische diepgang tracht mee te geven. Terugkerend hoofdpersonage in een aantal van zijn romans is de Leuvense inspecteur Thomas Berg; zo ook in het dit jaar verschenen boek met de meer dan fraaie titel *Want alles gaat voorbij, maar niets gaat over*. Misschien moeten we eens polsen of we deze titel als motto voor ons Boekenweekend mogen gebruiken.

Louis van Dievel (15u-15u30)

We waren net zeer enthousiast geworden over de in 2017 verschenen roman *De laatste ronde*, waarin het verhaal wordt verteld van een 'facteur' (*) die terugblijkt op zijn niet echt geslaagd te noemen leven, of zie daar verscheen in mei alweer een novelle van Louis van Dievel. Je zou haast beginnen denken dat ze daar bij de redactie van de VRT veel vrije tijd hebben. Want ook van onze openbare omroep zou u Louis van Dievel kunnen kennen. Bijna gedurende heel zijn loopbaan werkte de man als journalist voor de VRT.

Die recent gepubliceerde novelle heet trouwens *Braken*, wat zowel slaat op het gehucht waar het verhaal zich afspeelt, als op de woordenstroom die het hoofdpersonage uitbraakt. Of men blij is met deze novelle in het echte plaatsje Braken – in de bio van de uitgeverij als 'negorij' omschreven, wat een meer proper woord is voor 'gat' – valt nog te bezien. Maar wederom is het een verhaal vol tragiek, humor en mededogen geworden.

En, oh ja, ook Louis Van Dievel won ooit de Hercule Poirotprijs, wat meteen zijn plaats op de bank naast Jo Claes verklaart. Ook thrillers, sorry misdaadromans, zijn hem immers niet vreemd.

(*) Voor onze Nederlandse gasten: een facteur is een postbode, maar dan sympathieker.

Sylvie Marie + David Troch (15u45-16u)

Hoe zou het er bij Sylvie Marie en David Troch thuis aan toe gaan? Dat vragen wij ons op een onbewaakt ogenblik wel eens af. Deze twee getalenteerde dichters stapten immers met elkaar in het huwelijksbootje. Maken ze ruzie in toornige verzen? Zijn hun boodschappenlijstjes op rijm? Worden hun kamermuren gesierd door sierlijke sonnetten? U ziet, zulke zaken prikkelen onze verbeelding. En zij zullen gegarandeerd die van u prikkelen. Want gelukkig voor ons delen ze niet alleen het bed, maar ook het podium. Ze spelen er vaak een spelletje poëzie-pingpong, waarbij het gedicht van de ene, een gedicht aan de andere ontlokt. Op die manier schrijven ze telkens weer een ander verhaal. Sylvie Marie was een tijdje huisdichteres bij HUMO en David Troch stadsdichter van Gent. Binnenkort kunnen ze het Boekenweekend van Hamme toevoegen aan hun hoe dan ook al kleurrijke bio.

Marieke Lucas Rijneveld (16u -16u30)

Naar schatting zijn er in België en Nederland een half miljoen mensen die met het idee rondlopen ooit een boek te willen schrijven. Wij denken dan: gelukkig dat de meesten er nooit toe komen. We zijn nogal kritisch. Vandaar. En er staan al veel mooie boeken ongelezen in de bibliotheek. Maar heel af en toe is er dan toch weer zo'n debuut waardoor we geheel van onze sokken worden geblazen.

Marieke Lucas Rijneveld was pas 25 jaar toen ze in 2015 debuteerde met de dichtbundel *Kalfsvlies* en hiervoor een jaar later al meteen de C. Buddinghprijs voor beste poëziedebuut kreeg. Ons begin 2018 aangeschaft exemplaar bleek al een negende druk. En dat is in poëzieland best een zeldzaamheid.

In januari 2018 verscheen vervolgens haar debuutroman *De avond is ongemak*. Een heel donker, beklemmend, maar ook pakkend verhaal dat door de pers geheel terecht laaiend enthousiast werd onthaald (o.a. boek van de maand in DWDD) en uitgroeide tot een bestseller. Hier en daar viel in de recensies de naam Jan Wolkers en ook wordt al eens de vergelijking getrokken met *Het smelt*, het debuut van Lize Spit. Maar volgens ons is Marieke Lucas Rijneveld toch vooral heel erg Marieke Lucas Rijneveld, een nieuwe geheel eigen en oorspronkelijke stem in de wereld van de literatuur. Zit ze niet achter de schrijftafel, dan is ze tussen de koeien van een melkveebedrijf te vinden. En maakt ze haar opwachting in het openbaar, dan doet ze dat meestal in kostuum. We hebben alvast ons eigen driedelig pak vanonder de mottenballen gehaald om haar naar behoren te ontvangen.

Sylvie Marie + David Troch (16u45-17u)

Oscar van den Boogaard (17u-17u30)

Er zijn zo van die schrijvers naar wiens boeken telkens smachtend wordt uitgekeken. Zo'n schrijver is Oscar van den Boogaard. Vijf jaar hebben we moeten wachten op het in februari verschenen *Kindsoldaat*. En het bleek het wachten meer dan waard. In deze vuistdikke en grootse roman wordt de geschiedenis van twee voorname Nederlandse families geschetst, door de ogen van de laatste telg, die vermoedens heeft dat hij een zoon is van prins Bernhard. Een vermoeden dat door Oscar van den Boogaard werd bevestigd in interviews en dus betekent dat de schrijver een halfbroer zou zijn van prinses Beatrix. Dit gegeven zorgde begrijpelijk voor de nodige ophef in de media. De Rijksvoorlichtingsdienst haastte zich dan ook te zeggen geen enkele aanwijzing te hebben dat het verhaal van Oscar van de Boogaard klopt, maar heel overtuigend klonk dit volgens sommigen niet. In alle heisa dreigde soms de absolute literaire kwaliteit van het werk wat over het hoofd gezien te worden. Want dat de man kan schrijven is een feit. Naast romans publiceert hij ook toneelstukken en door velen fel gewaardeerde columns. Een flamboyante persoonlijkheid, een gevoelige dan wel stoutmoedige pen en een Nederlander die al jaren op Belgische bodem gedijt; zo hebben we ze hier graag. De komst naar het Boekenweekend van Hamme kon dan ook niet uitblijven.

Bert Kruismans (17u45-18u15)

Wat kunnen we over Bert Kruismans vertellen dat u al niet lang weet? Weinig, vrezen we. En afgaand op zijn recentste boek *De blote Belg*, dat in 2017 verscheen, weet hij ook al alles over u. In dit boek probeert hij immers aan de hand van het nodige cijfermateriaal het complexe land België uit te leggen. U krijgt er antwoord op relevante vragen zoals: "Hoe rijk zijn de Belgen nu precies? Hoeveel bieren worden er in België gebrouwd? Drinken de Belgen echt meer champagne dan de Fransen? Zijn de wegen in de provincie Luxemburg echt de gevaarlijkste van Europa? Hoeveel atheïsten telt België? Hoeveel Walen zijn in feite Vlamingen? En omgekeerd? Is Antwerpen, Brussel of misschien wel Couvin de grootste stad van België? En is Durbuy echt de kleinste stad van ons land?"

Eerder publiceerde hij al *Mijnheer de notaris: familiegeheimen en geldperikelen onthuld* (2013) en samen met Peter Perceval *België voor beginners* (2011).

Maar natuurlijk kent u hem vooral als winnaar, niet alleen van het derde seizoen van *De slimste mens*, maar ook van de finale der finalisten, waardoor hij zich zelfs de Allerslimste mens mag noemen. En laat ons ook niet vergeten dat hij een steengoed stand up comedian is. Iets zegt ons dat er op zondag 21 oktober in Hamme flink wat gaat gelachen worden.

Begijn Le Bleu (17u45-18u15)

Wat kunnen we over Begijn Le Bleu vertellen dat u al niet lang weet? Dat hij sinds december 2017 een eigen podcast heeft over vogels in de Lage Landen, luisterend naar de raak gekozen naam 'Fwiet! Fwiet!'. Dat 'blauwe begijn' vroeger als eufemisme werd gebruikt voor een dame van lichte zeden? Dat hij op zijn dertigste nog voor de klas stond, maar toen tot de conclusie kwam dat hij zijn grappen beter op een podium kon vertellen? Dat u er stiekem wel eens van heeft gedroomd aan zijn zijde te mogen meespelen in het hilarische programma 'Foute vrienden'?

Het is allemaal waar, maar de reden waarom hij te gast is op het Boekenweekend is natuurlijk de publicatie van zijn fantastische wielerverhaal *De ronde van Begijn*. Zoals we kunnen lezen op zijn website: "Dit boek vormt de neerslag van zijn belevenissen in wielerland en bevat een wervelende mix van columns, interviews, kortverhalen en dagboekfragmenten. Een eerbetoon aan zijn favoriete sport." De pers was laaiend enthousiast en we geven hen geen ongelijk. Voor één keer mag u ook met een wielervehaal en onthaarde benen binnen op een literair festival.

Herman Brusselmans (18u30-19u15)

Er bestaan nog zekerheden in het leven. Eén daarvan is dat er jaarlijks een boek van Herman Brusselmans verschijnt. In 2018 was dat de roman *Feest bij de familie Van de Velde*. Indien we goed geteld hebben staat de teller daarmee op 76. En het houdt nog lang niet op. Nog dit jaar zou ook *Achter een struik* moeten verschijnen. Soms lijkt het alsof Brusselmans sneller schrijft dan de gemiddelde Vlaming kan lezen. Een andere zekerheid is dat Herman Brusselmans jaarlijks het Boekenweekend afsluit. En dat is geen toeval. De terugkeer naar zijn geboortegrond lijkt telkens het beste in hem naar boven te halen. Wedden dat u ook dit jaar weer aan zijn lippen zal hangen. En we vermoeden bovendien dat de combinatie met Elvis Peeters wel eens extra vuurwerk zou kunnen opleveren. Op tijd komen is de boodschap om nog een zitplaatsje te bemachtigen.

Elvis Peeters (18u30-19u15)

U zou hem kunnen kennen van de heerlijk absurdistische wave band 'Aroma di Amore' die hij in 1982 oprichtte en waarmee hij de finale van Humo's Rockrally haalde. Of van 'Wilderman', 'De Legende' en 'Bange Konijnen', de groepen die volgden op het intussen terug actieve Aroma di Amore. Vanaf de jaren '90 greep hij echter ook naar de pen en uit hij zich tevens in boekvorm. Wat minder mensen lijken te weten is dat die pen ook wordt vastgehouden door zijn echtgenote. Onder het literaire pseudoniem Elvis Peeters verschuilt zich immers het schrijversduo Jos Verlooy en Nicole Van Bael. Begin dit jaar verscheen van hen de roman *Brood*, waarin een jonge vluchteling wordt gevolgd op zijn barre tocht naar Europa. Een thema dat het duo reeds aangesneden had in het in 2006 verschenen *De ontelbaren*. Onze eerste gedachte was: hebben we al niet genoeg gelezen over dit onderwerp? Maar vervolgens lasen we het boek wel in één ruk uit. Recensent Dirk Leyman typeert de stijl van Elvis Peeters in de Morgen dan ook als volgt: "Hij schrijft messcherp, met veel witregels [...] en bereikt daarmee een maximaal effect" Daar is geen woord van gelogen. Alleen is 'hij' dus ook een 'zij'. Maar bij ons is het wel degelijk - alle gendergelijkheid nog aan toe - Jos die in de zetel zal plaatsnemen naast Herman Brusselmans.

Michel Schynkel,
namens de equipe van het Boekenweekend Hamme